

Szkolniak

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Piotra Firleja w Lubartowie

Numer specjalny/kwiecień'2017

SZKOŁA
KLASA

UWAGA!

Wydając ten numer, bierzemy udział
w **Wojewódzkim Konkursie Ekologiczno -
Regionalnym „LUBELSZCZYNA
– MOJA MAŁA OJCZYZNA'2017”**

30. Urodziny naszej szkoły - X'2017

Ciepła nazwa „Urodziny” oznacza, że już wkrótce
**Szkoła Podstawowa nr 3 im. Piotra Firleja
w Lubartowie** będzie świętowała
30. rocznicę powstania.

*Dyrektor Szkoły:
Marian Bober,
wicedyrektor:
Anna Zakaszewska,
Barbara Kurant*

Uroczystości odbędą się
w **październiku 2017r.** Jesteśmy
pewni, że obchody 30-lecia
powstania szkoły będą wielką ga-
lą. Będą brali w nim udział:
uczniowie, nauczyciele, pra-
cownicy szkoły, przedstawiciele
władz miasta oraz zaproszeni go-
ście.

Patronem Szkoły Podstawowej
nr 3 jest **Piotr Firlej**. Był on polskim magnatem i dwo-
rzaninem królewskim w XVI wieku. Cieszył się on zau-
faniem króla Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta. **W
1543 r. założył miasto Lewartów**, które następnie
przyjęło nazwę **Lubartów**. Cieszymy się, że jest naszym
patronem i doceniamy jego zasługi dla naszego miasta.

Mamy nadzieję, że w czasie przygotowań
do uroczystości obchodów 30-lecia powstania szko-
ły dotrzemy do bardziej szczegółowych informacji
związanych z założeniem Lubartowa i dowiemy się
więcej o samym Piotrze Firleju.

Szkoła
Dobrych Praktyk

Na boisku

Na szkolnym basenie

Dąb katyński pamięci kpt Józefa Jabłońskiego

W świetlicy...

Chór szkolny

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Piotra Firleja w liczbach:

Wszystkich uczniów - **854**
Klasy I-III - **424** uczniów
Klasy IV-VI - **380** uczniów
razem - **34** oddziały + **2** oddziały kl. 0

W tym numerze:

Szkoła Podstawowa nr 3 im. Piotra Firleja w r. szk. 2016/17	- str. 1
Lubartów - nasza Mała Ojczyzna	- str. 2
Tajemnica starego Lubartowa	- str. 3
Miłośniczka sztuki - Jagienka spod Lublina	- str. 4
100-lecie Regionalizmu Ziemi Lubartowskiej 1917-2017	- str. 5
Wywiad z p. M. Smolarz /Lubartowskie Towarzystwo Regionalne/	s. 5
Legenda o lubartowskim stawie	- str. 6
Warto wiedzieć o Lubartowie - Rozrywka	- str. 7-8

Lubartów — nasza Mała Ojczyzna

*„Piękno tej Ziemi skłania mnie do wołania
o jej zachowanie dla przyszłych pokoleń.
Jeśli kochacie tę ojczystą ziemię
niech to wołanie nie pozostanie bez odpowiedzi”
św. Jan Paweł II*

Ratusz - siedziba władz miasta

Burmistrz - Janusz Bodziacki

Nasz Lubartów

Miasto Lubartów położone jest w północno-wschodniej części województwa lubelskiego w dolnym biegu rzeki Wieprz. Od zachodu otoczone jest pięknym kompleksem lasów kozłowieckich, zaś od południowego – wschodu okala je Pojezierze Łęczyńsko – Włodawskie.

Przez Lubartów, położony 25 km na północ od Lublina, przebiega linia kolejowa i dwie drogi krajowe, w tym jedna o dużym znaczeniu komunikacyjnym: Białystok – Lubartów – Lublin. W województwie lubelskim jest to trzecie pod względem wielkości miasto, liczące około **25 tys. mieszkańców**.

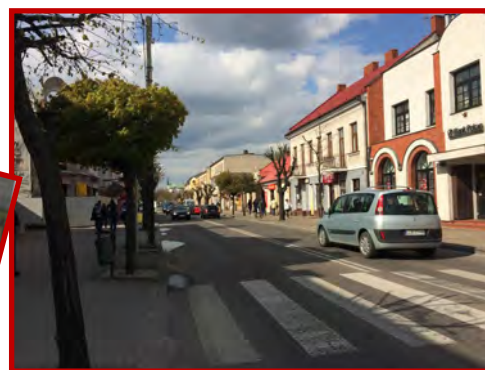
Założycielem miasta był **Piotr Firlej**, wojewoda lubelski i sandomierski. W drugiej połowie XV wieku do Lubartowa, zwanego początkowo **Lewartów** – od herbu Firlejów „Lewart”, zaczęli napływać osadnicy z Niemiec Holandii i Francji, którzy przyczynili się do kultury materialnej miasta. Dużą rolę odegrali kupcy żydowscy, zapoczątkowując tradycje kupieckie Lubartowa trwające do dziś. Szczególną uwagę zwraca zabytkowa architektura miasta.

Centrum miasta - kamieniczki przy ul. Farnej

Dworzec kolejowy

*Ulica Lubelska
- główna ulica Lubartowa*

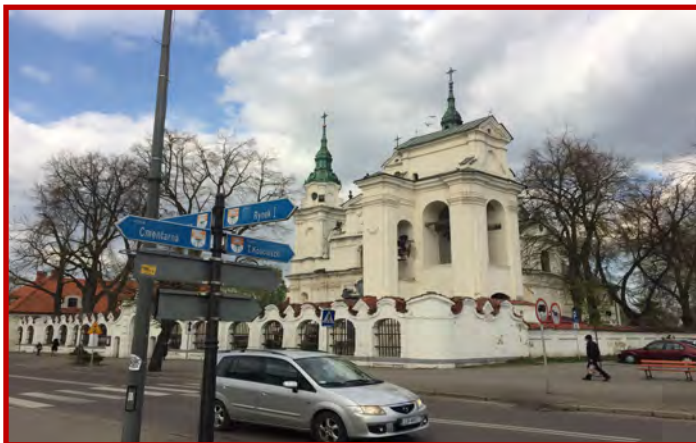

„Nisko się kłaniam lubartowskiej ziemi, która wydała ludzi o wielkich sercach. Przyjęli mnie do siebie, nakarmili życzliwością, uznali za swoją... dali nadzieję i pomocną dłoń.”

Z ŻYCIA SZKOŁY I MIASTA

TAJEMNICA STAREGO LUBARTOWA

Do najcenniejszych zabytków należą: barokowy pałac Sanguszków z drugiej połowy XVII w., otoczony parkiem, Bazylika pw. św. Anny z 1738r. oraz klasztor i kościół oo. Kapucynów z XVIII w.
/projekt Paweł Antoni Fontana/.

Bazylika pw. Św. Anny

Prezentujemy informacje, które uzyskaliśmy, rozmawiając z osobami urodzonymi w Lubartowie i mieszkającymi tutaj dotychczas: z panią Janiną Zabielską i panem Bolesławem Błaszczakiem. Opowiedzieli nam oni o szerokich kanałach, które łączyły Pałac Sanguszków w Lubartowie oraz Kaplicę w Zawieprzycach. Nasi rozmówcy pamiętają, że będąc dziećmi wchodzili do korytarzy od strony Pałacu. Wejścia do podziemnych kanałów były częściowo zasypane ceglami.

- *Mieliśmy wtedy 10, może 11 lat* – powiedział pan Bolesław. - *Chodziliśmy tam z kolegami, trzymaliśmy w rękach świece. Kiedy świece gasły, szybko musieliśmy wracać. Wiedzieliśmy, że niedługo może brakować nam tlenu. Korytarze wydawały nam się ogromne i długie. Nigdy nie dotarliśmy, niestety, do drugiego wyjścia. Na ścianach podziemnych tuneli widzieliśmy wodę, więc musiały one przebiegać pod jakimś zbiornikiem wodnym np. pod rzeką Wieprz.*

- *Pamiętam, że korytarze były szerokie* - powiedziała pani Janina. - *Styszeliśmy powiedzenie, że musiały być duże, aby mogła tamtędy przejechać bryczka zaprzężona w konie. Prawdopodobnie część kanałów prowadziła także do Pałacu Zamojskich w Kozłowie.*

Mamy nadzieję, że kiedyś znajdziemy więcej informacji o podziemnych korytarzach, zaczynających się w lubartowskim pałacu. Być może sami będziemy mogli do nich wejść.

Pałac Sanguszków XVII-XVIII w. od strony parku

Kościół i klasztor oo. Kapucynów pw. św. Wawrzyńca z XVIII w.

*./../zwiedziłem prawie cały świat i nie znalazłem piękniejszej ziemi ...
Lubartów, to słowo proste, a takie mi drogie. Jakżebyłem wiele dzisiaj dał,
aby opuścić zręby skał i znów rodzinny ujrzeć brzeg.* Mieczysław Lalek

MIŁOŚNICZKA SZTUKI - JAGIENKA SPOD LUBLINA

Wanda Śliwina (1888 -1962) była sławną poetką i pisarką okresu międzywojennego. Była wybitną postacią lubelskiego życia kulturalnego i społecznego. Część swojego życia spędziła w Lubartowie. Była członkiem **Polskiego Towarzystwa Miłośników Sztuki w Lubartowie**. Kierowała biblioteką Towarzystwa. Była autorką wielu wierszy, opowiadań i zbiorów legend.

Grób Wandy Śliwiny na lubartowskim cmentarzu

Uwaga!

Konkurs!

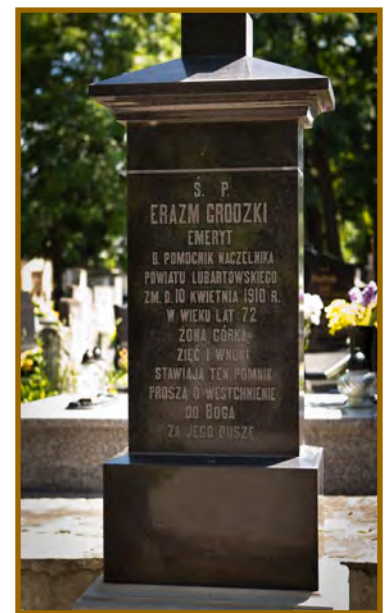
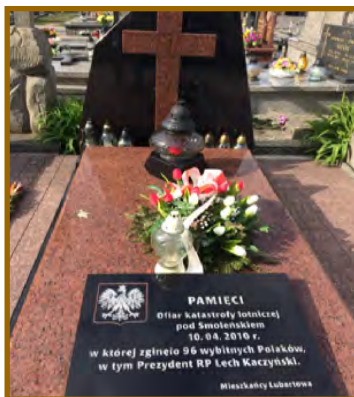
Trzy pierwsze osoby, które znajdą na lubartowskim cmentarzu grób Wandy Śliwiny i przyniosą jego zdjęcie do 10 maja 2017r. do Redakcji „Szkolniaka”, otrzymają nagrodę. Czekamy!!!

Okolice Lubartowa nad Wieprzem

Wanda Śliwina napisała m.in. **Legendę o rzece Wieprz**, czyli o rzece przepływającej przez Lubartów. W utworze wyjaśniła pochodzenie nazwy rzeki. Nawiązywała też do historii miejsc, przez które przepływa Wieprz.

Ślady regionalizmu... zabytkowe pomniki na lubartowskim cmentarzu

*Cicha Lubartowska Ziemia! Dawne dzieje w Tobie drzemią...
Byłaś pańska i bogata, odwiedzali Cię królowie...Takaś skromna... cicha, Ziemia Lubartowska!
A twe wszystkie okolice - kryją dawnych dni skarbnice!*

Wanda Śliwina

MUZEUM REGIONALNE W LUBARTOWIE

**Wywiad z panią Małgorzatą Smolarz
członkiem Zarządu
Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego.**

Medal Bł. O. Honorata
Koźmińskiego

Kto należy do Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego?

Członkami Towarzystwa są pełnoletni przedstawiciele różnych profesji i studentów. W tej chwili działa w nim ponad 300 osób, z czego większość to nauczyciele, choć zawód nie odgrywa tu żadnej roli. Członkami Towarzystwa są nie tylko mieszkańcy Lubartowa, ale osoby z całej Polski, a nawet z Kanady, Australii i USA.

Dlaczego Powstało Lubartowskie Towarzystwo Regionalne?

Motto regionalistów brzmi „...to, co społecznie użyteczne, szlachetne i piękne pragniemy wydobyć z przeszłości, tworzyć dziś i rozwijać jutro dla dobra miasta regionu i kraju.”

Czym zajmują się członkowie Towarzystwa?

Zbieramy sztukę ludową, pamiątki, fotografie oraz inne dokumenty i eksponaty o wartości historycznej. Cyklicznie wydajemy publikacje „Lubartów i Ziemia lubartowska”, tomiki poezji regionalistów oraz antologie wierszy, esejów i legend o Lubartowie. Towarzystwo współorganizuje sesje popularno-naukowe, koncerty, wystawy okolicznościowe i tematyczne, konkursy historyczne i regionalne, spotkania z lubartowianami z kraju i zza granicy. Organizujemy także w listopadzie kwesty na odnowę zabytkowych nagrobków na cmentarzu oraz sprawujemy opiekę nad grobami zasłużonych Lubartowian m.in. Wandy Śliwiny.

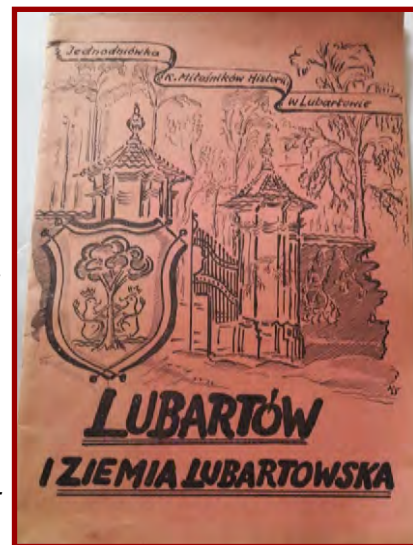
Jak liczny jest Zarząd i jak często członkowie Zarządu Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego się spotykają?

Zarząd liczy 15 osób. Spotykamy się raz na kwartał lub częściej, w miarę potrzeb.

Czy jacyś szczególnie goście są zapraszani na spotkania?

Oczywiście, organizujemy konferencje, na których są zapraszani przedstawiciele władz samorządowych. Dziękujemy za rozmowę i życzymy dalszej dobrej, twórczej pracy dotyczącej historii naszej Małej Ojczyzny.

Rozmawiał: M. Czerski i B. Gołębiowski

Muzeum Regionalne w Lubartowie

Wejście do Muzeum

*Nad wodą cicho drży melodia fal i drzew. Przyjemnie płyną dni, gdy wciąż rozbrzmiewa śpiew:
O, Ziemia Lubartowska w piosenkach naszych trwaj! Tyś taka jest urocza, jak bzy, jak wiosna i maj!*
Stanisław Latek

WARTO ODWIEDZIĆ

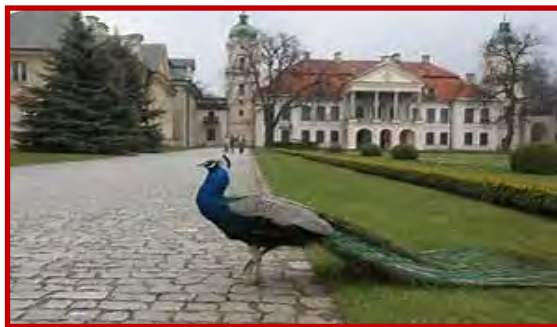
W odległości 7 km od miasta, w **Kozłówce**, położony jest piękny **pałac Zamoyskich** i Park Krajobrazowy z rezerwatem „Kozie Góry” z ponad 250 letnimi dębami. Jadąc na północ, znajduje się uroczne jezioro Firlej i Kunów oraz uroczne tereny nad Wieprzem czyniące okolice Lubartowa bardzo atrakcyjnymi pod względem turystycznym.

Lubartów, 28.04.2017r.

Witaj Piotrze!

Dawno już do Ciebie nie pisałem. Chciałbym Ci dziś trochę opowiedzieć o mojej miejscowości. Mam nadzieję, że kiedyś przyjedziesz do miejsca, o którym Ci opowiem. Najpierw spróbuj sobie to wszystko wyobrazić.

Miejsce to nazywa się „Kozłówka” i znajduje się około 10 km od Lubartowa. Wznosi się tam piękny pałac, który należał kiedyś do szlacheckiej rodziny Zamoyskich. Teraz mieści się w nim muzeum. Można tam zwiedzić pokoje z przełomu XIX i XX wieku, w który mieszkali dawno temu magnaci. W pałacu można też zobaczyć piece z miśnieńskich kaflów i marmurowe kominki. Znajduje się tu również wiele obrazów przedstawiających rodzinę szlachecką. Oprócz tego jest tu także dawne wyposażenie pałacu: meble, rzeźby, lustra, kobierce, porcelana i srebrne naczynia. Wszystko to wygląda niesamowicie. Na zewnątrz pałacu rosną różne rodzaje kolorowych roślin. Znajdują się one w pięknym /od wczesnej wiosny do późnej jesieni/ ogromnym ogrodzie za pałacem.

Przed pałacem w Kozłówce

Na dziedzińcu często spacerują pawie. Są przepiękne, więc zawsze robię sobie z nimi zdjęcie.

Miejsce jest wspaniałe i zawsze, kiedy tu przyjeżdżam miło spędzam czas. Mam nadzieję, że ty też kiedyś to wszystko zobaczysz.

Pozdrawiam ;)

Michał Czerski

Kościół pw. Wniebowstąpienia Pańskiego

Można odpocząć nad jeziorem w Firleju /około 10 km od Lubartowa/

Kościół pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Legenda o lubartowskim stawie

Dawno, dawno temu, blisko rzeki Wieprz było miasto Lubartów. Wokół niego były rozległe pola, na których rosła trawa i zboże. Wszyscy wokół wiedzieli, że głęboko pod ziemią zakopane są cenne bursztyny. Nikt jednak nie miał odwagi kopać tak głęboko w ziemi. Pewnego dnia przybył tam tajemniczy człowiek, który zlecił tamtejszym chłopom, aby kopali głęboko w ziemi, w celu znalezienia skarbu. Była to bardzo ciężka i żmudna praca, ale chłopcy zgodzili się zrobić to za odpowiednią zapłatę.

Biedni chłopcy pracowali przez kilka miesięcy. Wykopali ogromny dół, ale bursztynów nie znaleźli. Ów tajemniczy człowiek nie chciał im zapłacić, dopóki nie znajdą skarbu. Chłopcy byli zmęczeni i nie mieli już siły na dalszą pracę. Obawiali się, że tajemniczy jegomość ich oszukał i cała praca pójdzie na marne. Po kilku dniach postanowili wezwać na pomoc diabła Borutę i prosić o koniec swoich męczarni. Diabeł posłuchał ich prośby. Wywołał ogromną powódź wokół miasta. Woda stała tam wiele dni. Kiedy przyszło lato i zaświeciło słońce, ziemia wyschła. Woda pozostała tylko tam, gdzie chłopcy wykopali ogromny dół.

Nad lubartowskim stawem dzisiaj...

W tym miejscu do tej pory wciąż jest woda, która nigdy nie wysycha.

W taki sposób powstał lubartowski staw.

Oprac. Michał Czerski

Z ŻYCIA SZKOŁY I LUBARTOWA

CO MYŚLĄ UCZNIOWIE O SWOIM MIEŚCIE?

Spośród wielu wierszy o naszym mieście, które przeczytałem wybrałem jeden. Jest szczególny, bo autor, **Bartek Kijek** w ciekawy sposób odniósł się do lubartowskich ulic:

Ulice

Piękne jest moje miasto –
Nie tylko na Pięknej.
Słoneczne jest moje miasto -
Nie tylko na Słonecznej.
Zielone jest moje miasto -
Nie tylko na Zielonej.
Ciche jest moje miasto -
Nie tylko na Cichej
Na mojej ulicy słychać -
Muzykę Szopena i Wieniawskie-
go.
Tu się urodziłem.
Kocham moje miasto –
Choć nie ma ulicy Kochanej.

Ulice Lubartowa:

Linia kolejowa: szynobus Lublin -
Parczew

Wielkanocny kiermasz „U Sanguszków 2017” - w Rynku

Lubartowski Ośrodek Kultury i kino „Lewart”

Warto wiedzieć!

**„Cudze chwalicie, swego nie znacie...”
Wielcy pisarze związani z... Lubartowem**

Przechadzając się ulicami Lubartowa, wielu z nas spotkało się pewnie z dobrze widoczną informacją zamieszczoną na **kamiennej tablicy pamiątkowej przy ul. Lubelskiej 37** w Lubartowie, tam, gdzie kiedyś był sklep meblowy.

Informuje ona, że właśnie w tym miejscu stał dom, w którym w **latach 1863-1865 przebywał Bolesław Prus**, właściwie Aleksander Głowacki herbu Prus (ur. 20 sierpnia 1847 w Hrubieszowie, zm. 19 maja 1912 w Warszawie) – polski pisarz, prozaik, nowelista i publicysta, kronikarz Warszawy, myśliciel i popularyzator wiedzy, działacz społeczny, propagator turystyki pieszej i rowerowej.

Warto jednak wiedzieć, że Bolesław Prus nie był pierwszym wielkim literatem związanym z Lubartowem. Kilka wieków wcześniej często bywał i tworzył w Lubartowie... **Jan Kochanowski**, który przyjaźnił się z synem założyciela miasta - **Mikołajem Firlejem**, z którym utrzymywał stały kontakt. Jan Kochanowski, nazywany Janem z Czarnolasu ur. 1530r. w Sycynie, zm. 22 sierpnia 1584 w Lublinie – polski poeta epoki renesansu, tłumacz, poeta nadworny Stefana Batorego w 1579 r., sekretarz królewski. Uważany jest on za jednego z najwybitniejszych twórców renesansu w Europie i poetę, który najbardziej przyczynił się do rozwoju polskiego języka literackiego.

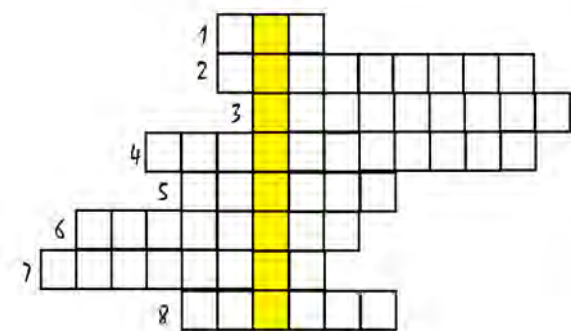
Również Biskup—poeta **Ignacy Krasicki** wielokrotnie, będąc przejazdem, zatrzymywał się w pałacu u książąt Sanguszków albo w lubartowskim klasztorze oo. Kapucynów.

Czasowo przebywali również: poeta **Roman Brandstaetter**, **Władysław Broniewski**, **ks. Wacław Oszejca**. Współcześni poeci urodzeni tu m.in.: **Marek Danielkiewicz**, **Piotr Chmielowski** i **najmłodszy: Jowita Antoniak, Bartek Kijek** czy **Bartosz Panek** prezentują w swych utworach miłość do swojego miasta.

Michał Czernski

ROZRYWKA

RUSZ GŁOWA...

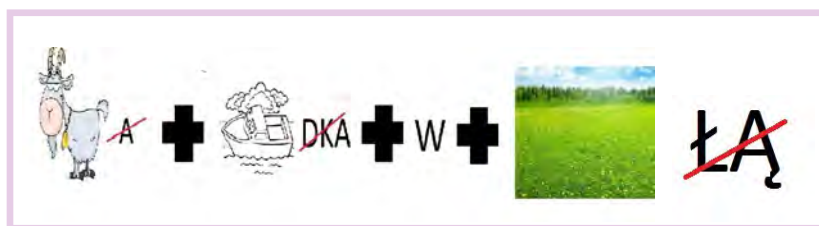
1. Jakie tablice rejestracyjne samochodów mają mieszkańcy Lubartowa?
2. Województwo, w którym leży Lubartów.
3. Nazwisko burmistrza Lubartowa.
4. Gazeta lokalna w Lubartowie.
5. Nazwisko założyciela Lubartowa .
6. W Lubartowie jest Kościół i OO. Kapucynów.
7. Pierwsza nazwa Lubartowa.
8. Z jakiego święta słynie Lubartów?

HASŁO:

REBUS:

„Hej, w Lubartowie
piękny kraj...”
z piosenki
Andrzeja Rosiewicza

Teakwondo
w Lubartowie

Klub: MKS Lewart AGS Lubartów
Trener: Mistrz Jerzy Jedut
6-krotny Mistrz Świata
20-krotny Mistrz Europy
21-krotny Mistrz Polski

Czy wiesz że...

- Lubartów założył w **1543 r. Piotr Firlej**.
- W Lubartowie jest ok. **22 000** mieszkańców;
- Lubartów położony jest nad rzeką **Wieprz**;
- Lubartów ma powierzchnię 13,91 km²;
- Lubartów słynie z odbywających się co roku **Święta Rowerów**, na które zjeżdżają się ludzie z całej Polski, a nawet świata.
- W Lubartowie każdego roku odbywają się imprezy:
Dni Lubartowa, Biesiada Czerwcową, Biegi Lewarta;
- Ogólnopolski Turniej Tańca Towarzyskiego;
- Ogólnopolski Turniej Szachowy.

Zapraszamy... warto wziąć udział!

Bibliografia:

Praca zbiorowa, *Lubartów i Ziemia Lubartowska*;
Praca zbiorowa, *Jedyne takie miejsce na ziemi—wiersze o Lubartowie*;
M. Derecki, *Mój Lubartów*;
A. Monastyrski, *Legends lubartowskie*
Wikipedia; zdjęcia: M. Czernski, B. Gołębiowski, www.Lubartow24;

Wydawca:

Szkoła Podstawowa nr 3 im. P. Firleja
w Lubartowie, ul. 1-go Maja 66/74
tel.81- 855 30 55
www.sp3lubartow.pvv.pl

Redakcja: Michał Czernski, Jakub Furtak, Bartłomiej Gołębiowski, kl. VIe
Opiekun: Grażyna Antoniuk